

Inleiding

Het land van de onbegrensde mogelijkheden

Er was eens een koningin die regeerde in 'het land van de onbegrensde mogelijkheden'. Een klein land waar de zon bijna altijd scheen en het plafond van de hemel één van de grenzen vormde. Er werd gezond gegeten in dit land en de mensen waardeerden hun leven over het algemeen met een acht. Op een dag plaatste de paleisbode slecht nieuws op de Facebookpagina van de koningin. Zij was ziek en de bode nodigde alle onderdanen uit op het paleis en vroeg ze met ideeën te komen om hun koningin zo snel mogelijk te genezen. Na een langdurige voorselectie bleven er zes kandidaten over die hun plannen aan de koningin mochten presenteren. Zij kregen te horen dat de koningin hormoongevoelige borstkanker had gekregen die zich vanuit de borst via de lymfen een weg door haar lichaam had gezocht en ook elders was neergestreken. De paleisarts, één van de zes kandidaten, wist dit al. Hij had de koningin reeds eerder voorzichtig maar duidelijk medegedeeld dat hij weinig hoop had. De koningin weigerde dit te geloven en lachte hem luchthartig toe terwijl ze zei:

'We zullen zien beste man, je kunt alles van mij afnemen behalve mijn hoop en vertrouwen.'

De paleisarts, die een saai baantje had omdat hij bijna nooit in actie hoefde te komen, werd nu ineens geconfronteerd met vijf concurrenten. Dit had zijn moment moeten zijn. Na een jarenlange studie was dit zijn kans om de ideale medicijn-combinatie samen te stellen om de koningin beter te maken, al leek hem dat een bijna onmogelijke opgave gezien de ernst van de situatie. Hij zag zijn naam al in gouden letters op de muur van het paleis en droomde van zijn langverwachte succes. De medicijnen zou hij in het buurland bestellen, waar hij een goedlopende fabriek kende via een studiegenoot van vroeger. Ze waren duur had hij al gezien, maar de koningin was vermogend dus geld was geen belemmering.

'Met wie heb ik het genoeg?', vroeg de koningin die tot verbazing van de aanwezigen blaakte van gezondheid en er uitzag alsof ze haar leven nog steeds een tien gaf. Het kroontje op het hoofd van de koningin had moeite op zijn plek te blijven in de alle kanten opspringende krullen. Ze keek de aanwezigen verwachtingsvol aan en knikte ze vriendelijk toe.

De eerste die het woord naam was een Chinese vrouw, klein van stuk maar groot van kennis over geneeswijzen die al eeuwenlang in China werden toegepast. Ze hield een bevlogen pleidooi over naaldkunsten die de koningin zouden ondersteunen om de behandeling minder zwaar te maken en haar genezing te bespoedigen. De koningin die wel eens van acupunctuur gehoord had huiverde bij het beeld van naalden in haar mooie lichaam, maar knikte desondanks enthousiast.

'Dank u wel voor uw heldere uitleg, mevrouw,' zei de koningin en ze legde haar hand kort op de schouder van de vrouw, toen ze de liefdevolle blik in de donkere ogen zag.

De tweede persoon was een engel van een ongekennde schoonheid. De koningin vroeg zich af of ze haar vaker gezien had, want ze had iets bekends. Geboeid luisterde ze naar de engel die vertelde over wedergeboorte, genezende energie, het pad van de ziel, meesterschap en nog veel meer.

‘Ken geen angst, geliefde koningin,’ zei de engel. ‘Alles zal goedkomen en daarna zult u de diepere betekenis begrijpen van de reis die u nu gaat maken. Het enige dat u hoeft te doen is mediteren en contact met mij maken wanneer ik straks weer terug naar huis ga.

‘Leer mij alles over mediteren, lieve engel, want ik voel dat het belangrijk voor me is om mijn rust te bewaren op het moeilijke pad dat voor me ligt,’ zei de koningin, terwijl ze haar hartslag voelde dalen in nabijheid van de engel.

De derde aanwezige was een knappe, gespierde jongeling die zich aanbood als haar personal trainer.

‘Mooie koningin, vertrouw op mij, samen zullen we er alles aan doen om u zo snel mogelijk weer de oude te maken. Als ik zo vrij mag zijn dan raad ik u yoga aan, naast alle mogelijke vormen van beweging in de natuur van ons prachtige land. Ik zal een goed trainingsschema voor u maken.’

‘Dank je wel jongeman, ik zal mijn best doen, maar de vele jaren op de troon hebben me stijf en een beetje lui gemaakt, dus wees niet te streng voor me,’ zuchtte de koningin terwijl ze de hand van de jongen schudde.

Van de vierde persoon was de koningin al jarenlang een groot bewonderaar. Ze noemde haar ‘mijn kruidenvrouwje’ en had al haar boeken binnen handbereik, zodat ze erin kon bladeren wanneer ze even rust vond in haar drukke leven. De koninklijke kok mocht alleen recepten maken uit deze boeken, wat altijd een feestje was, want er was keus in overvloed. Er werd alleen gekookt met pure, onbewerkte producten, vers geoogst uit de moestuin van het paleis.

‘Als ik zo vrij mag zijn, Uwe Hoogheid,’ zei de beroemde voedingsdeskundige, ‘dan raad ik u aan om voeding als uw medicijn te gebruiken. Ik weet dat u al jarenlang gezond eet, maar er zijn veel voedingsmiddelen die u extra kunnen helpen om uw hormoonevenwicht te herstellen en de kanker uit uw lichaam te verdrijven.’

De vijfde gast stelde zich voor als coach en creatief therapeut.

‘Ik weet dat u een enorme innerlijke kracht bezit, mijn lieve koningin,’ zei de kleurrijk geklede man. ‘Samen met u zal ik deze krachtbron gedurende het hele hersteltraject aanboren en zullen we mooie dingen creëren. Dit zal u helpen om u goed te blijven voelen en nog sterker te worden dan u al bent. We gaan schilderen, muziek maken, verhalen schrijven en nog veel meer. We gaan ontdekken wat u het

plezier en de afleiding geeft die u nodig heeft in de moeilijke momenten,' zei de creatieftherapeut, terwijl hij zijn handen gebruikte om zijn woorden extra kracht bij te zetten.

De zesde en laatste aanwezige herkende de koningin als haar eigen paleisarts. Ze kwam hem wel eens op de gang tegen maar had hem zelden een bezoekje gebracht. Toen hij haar het recente onheilsbericht bracht was ze zo geschrokken dat ze zich weinig van het bezoek herinnerde.

'Zoals ik u al eerder heb verteld, Uwe Hoogheid, dient u zo snel mogelijk met chemotherapie te beginnen. Daarna zullen er nog een bestralingstraject en hormoonmedicatie volgen. Ik regel dat u voor dit alles uw paleis niet hoeft te verlaten,' zei de paleisarts zelfverzekerd. 'Natuurlijk hoop ik voor u en het hele land, beste koningin, dat u na deze behandelingen alles weg is. Daarna moeten we beoordelen of er nog aan uw koninklijke borst gesleuteld moet worden.'

De koningin rechte haar rug, keek de zes mensen voor haar om de beurt diep in de ogen en zei:

'Lieve aanwezigen, ik dank jullie voor de moeite die jullie hebben genomen om mij jullie herstelplannen te presenteren. Ik ben onder de indruk. Jullie kunnen je straks bij mijn secretaris melden om de zakelijke details door te nemen. Samen met jullie wil ik deze reis maken en ik vertrouw erop dat jullie niet alleen mij maar vooral ook elkaar zullen helpen. Jullie worden het nieuwe superteam van mijn mooie land en wanneer ik genezen ben zullen jullie heel veel andere mensen gaan helpen.'

In mijn ideale wereld zou dit sprookje werkelijkheid zijn. Met dit boek deel ik mijn persoonlijke, spirituele reis, waarbij ik in de rol van de koningin ben gestapt. Op eigen kracht heb ik met behulp van zes belangrijke hulpfactoren de weg naar genezing van borstkanker gevolgd. Ik spreek mijn hoop uit dat deze 'superteams' in de nabije toekomst in de hele wereld gevormd gaan worden om mensen optimaal te ondersteunen in hun strijd tegen kanker.